

172. POSITIONES JURIDICÆ

De

USUFRUCTU

Quas

D. T. O. M. F. A.

Decreto ac permissu

Magnifici ac Nobilissimi Jctorum Ordinis

in Illustrissima & celeberrima ACADEMIA Salana

SUB PRÆSIDIO

Viri Amplissimi, Consultissimi & Excellentissimi

DN. VALENTINI RIE-
MERI, Jcti ET PROFESSORIS HJUS ACADE-
miæ publici celeberrimi, nec non Scabinatus ibidem Adfessoris
meritissimi, Præceptoris ac Promotoris sui omni obser-
vantia cultu pl. honorandi,

Publicè in Auditorio JCTORUM proponit & pro
viribus propugnabit

JOHANNES ANDREAS GERHARD
LIPSIENSIS.

ad diem Maij.

JENÆ
TYPIS ERNESTI STEINMANNI,

ANNO MDCXXXIII.

38
707

22

—

3/

38

VIRIS

*Admodum Reverendo, Amplissimo, &
Excellentissimo*

Dn. JOHANNI GER-
HARDO S.S. THEOLOG. DOCT. CELE-
BERRIMO, PROFESSORI IN ACADEMIA JENENSE
publico longè dignissimo, ejusdemq; Facultatis Theolog. p. t.
Decano spectatissimo, & illustrissimi ac Celsissimi Principis
& Domini, Dn. JOHAN- CASIMIRI Ducis Saxoniae, Ju-
liae, Cliviae & Montium &c. Consiliario Eccle-
siastico eminentissimo.

UT ET

Magnifico, Amplissimo & Consul-
tissimo

Dn. IOHANNI CA-
SPARO Gütlich/ J. U. D. PERILLUSTRIUM AO
Generosissimorum Comitum à Schwartzburgk & Hohen-
stein &c. Consiliario vigilantissimo, nec non Directori
Cancellariae Arnstadenfis spe-
ctatissimo.

Dominis Meccenatibus, Promoto-
ribus & respectivè Patruo ac Hospiti
omni debitæ observantiae studio colendis-
simis.

Primitias hasce Academicas

D. D. D.

Aut. & Resp.

In nomine Domini nostri JESU CHRISTI
ad omnia consilia, omnesq; actus semper
progredimur. *l. 2. C. de offic. pref. pret.
Afric.*

Um disputando facilius veritas
inveniatur *l. fin. §. 26. ff. de muner. & honor. &
etiam studium nostrum magnum exinde re-
cipiat incrementum arg. l. 65. §. ornatricibus.
3. de Legat. 3.* Ideoque huic perponderatis,
utilissimam hanc & in foro frequentissimam

USUSFRUCTUS materiam ventilandam proponere, ube-
rioremq; ejus declarationem, quantum ingenii vires permit-
tunt, in medium proferre constituimus. Cujus propositi, cum
sine DEO nihil unquam commodè geri possit *Nov. 6. & 164.
sit ipse principium, medium atque finis per Nov. 109.*

T H E S. I.

Omnis autem de aliqua re institutio, quæ à ratione susci-
pitur, à definitione debet proficisci, ut intelligatur, quid sit id,
de quo disputatur: *Cic. lib. 1. offic. in princ. vers. omnis.* necessum
erit, ut & nos de materiâ USUSFRUCTUS acturi, eidem præ-
cepto satisfaciamus, & à definitione initium sumamus, singu-
lasq; ejus partes explicemus. Sit ergò

II.

USUSFRUCTUS jus, alienis rebus utendi fruendi salvâ
rerum substantiâ. *l. 1. de usufr. princ. Inst. eod. tit.*

III.

Intelligimus autem hîc per verba hæc: Jus utendi fruendi,
cum *Accurs. in princ. Inst. de Usufr. Vult. 1. Jurispr. Rom. cap. 63.
num. 16. & ad princ. Inst. d. t. Lindeman. ad Inst. eod. loc. Wesenbec.*

in π . de usufr. num. 5. Trentl. 1. Disp. 16. th. 1. lit. a. servitutem personalem arg. l. si quis. 32. ff. & princ. Inst. de usufr. respectu personæ cui debetur vel servit. Johan. de Castell. de usufr. cap. 1. n. 5. Hillig. Donell. Enucl. 10. com. 2. lit. a.

IV.

Alienis rebus. Res enim sua nemini servit. l. 5. si usufr. pet. l. 26. de servit. urban. præd. l. 10. com. præd. l. 33. in fin. de serv. rust. Ideoque semper à proprietate sive dominio est separatus usufructus, Donell. Enucl. d. loc. lit. C. neq; domini pars dici potest l. rectè dicimus. 25. de Verb. Sign. Cum autem pars interdum domini appellatur, & re propriâ inhærere dicitur, ut in l. 4. de usufr. l. 4. si usufr. pet. l. 26. §. 1. de usu & usufr. leg. l. 4. l. 9. de usufr. accresc. l. 6. princ. de usufr. ear. rer. que. l. 76. §. 2. de Legat. 2. l. 58. l. 126. §. 1. de Verb. Oblig. l. 4. de jur. dot. id non de vero usufructu, quatenus est servitus personalis; sed tantum de effectu, sive emolumentò, quod ex re propria jure domini promanat; quod emolumentum nonnulli Interpretes usufructum causalem nominant; illum formalem. Wesenb. in π . de usufr. n. 4. Trentl. d. th. 1. lit. b. ibiq; Bachov. Castell. d. loc. n. 2.

V.

Salva rerum substantia. Debet usufructuarius re alienâ uti frui arbitrato boni viri l. item si fundi. 9. de usufr. l. 1. usufr. quem. cav. ne quicquam de eadem substantiâ pereat Wesenbec. in π . de usufr. n. 9. multò minùs consumere, vel in aliam speciem transformare potest l. 13. §. 4. de usufr. Non enim est Dominus rei, sed tantum habet jus in re, seu corpori inhærens, cujus juris beneficò in re illa plus facere non potest, quam ipsi est concessum Vult. ad princ. Inst. de usufr. n. 17.

VI.

Sicuti verò, possessio vera & quasi: vel verus contractus & quasi &c. diversæ sunt species, omninò inter se dissidentes; ita etiam meritò dividi potest **USUSFRUCTUS** in **verum**, modo jam definitum, & **quasi** qui constituitur in rebus, quarum abusus est tot. tit. ff. de usufr. ear. rer. que. §. constituitur. Inst. de usufr.

VII.

Expli-

Explicatâ definitione ac divisione absolutâ, sequuntur jam modi usumfructum constituendi, qui tripartiti sunt: vel enim constituitur 1. ex lege, quem legalem appellat *Castill. cap. 2. n. 2.* vel 2. à Judice, qui judicialis: vel 3. ex contractibus, qui & conventionalis dicitur à *Castill. d. loc. & cap. 10. n. 3.*

VIII.

Ex lege constituitur ususfructus (de jure novo) 1. patri, jure patriæ potestatis, in bonis adventitiis filiorum *l. 1. 2. 6. & ult. C. de bon. que lib. l. 1. & 2. C. de bon. matern. princ. Inst. per quas pers. cuiq. acquir. l. 1. ff. si quis à patr. fuer. man.* Non tamen in feudo filiisfam. concessio *Nobilis Dn. D. Arumæ. Disp. Feud. 3. th. 39. Treutl. th. 2. lit. b.* Deinde in bonis emancipatorum pro parte dimidia §. 1. & 2. *Inst. per quas pers. cuiq. acq. l. 6. §. 3. C. de bon. que lib. Donell. Enucl. 3. com. ult. lit. D. & 10. com. 3. lit. a. Treutl. d. th. 2. lit. C.* Nec tenetur pater satisfacere, vel rationem reddere finitò ususfructu *Donell. Enucl. 10. com. 3.* cum semper optimum consilium parens censetur capere pro liberis, ex affectu paterno, *Castill. cap. 3. n. 86.* neq; inventarium conficere de bonis filii compelli potest, nisi judici constet subesse aliquam dissipationis præsumptionem *Mynsing. 3. observ. 39. n. 3.* Ut tamen eveniente casu mortis patris vel avi facilius sit probatio bonorum, debet pater illorum descriptionem aliquam facere *Castill. d. cap. n. 90. per l. 1. §. 24. de ventr. in poss. mitt.*

IX.

Ex lege etiam constituitur, cum maritus sive uxor superstitibus liberis prioris matrimonii ad secunda vota transit, tunc enim omnia bona, quæ habuit à priore conjugè quocunque titulo lucrativo, sive ab ipso defuncto, sive à liberis, qui parenti defuncto successerunt, per legitimam liberorum successionem accepit, in pœnam tanquam secundarum nuptiarum, ut notat *Treutl. d. th. lit. D. & in favorem filiorum Castill. d. c. 2. n. 12.* proprietatem amittit, solumq; ususfructum retinet *l. 3. §. 1. l. 4. 5. 6. 8. 9. & 10. C. de secund. nupt. Nov. 2. c. 2. & 4. in fin. Nov. 22. cap. 23. in fin. c. 45. 46. & 47.* qui morte illius ad liberos ex æquo redit, non verò ad eos, quos ipsa persona defuncta elegit *l. 3. & auth. C. de secund. nupt.* Quod si tamen ex

A 3 con-

consensu filiorum nupserit, & ei omnem injuriam, vel omne jus suum remiserint, evitatur pœna, quæ ob injuriam liberis datam erat constituta *arg. c. scienti. de Reg. jur. in 6.*

X.

A **judice** constituitur usufructus, quando in duob⁹ judiciis divisoriiis *Treutl. d. th. 2. lit. f. Donell. Enucl. 10. com. 6.* Familix nimirum erciscundæ, & communi dividundo, uni proprietas, alteri usufructus adjudicatur *l. 6. §. 1. de usufr. l. 6. §. 10. com. divid. l. & puto 16. §. 1. famil. ercisc. §. 4. & 5. Instit. de offic. judic.*

XI.

Conventionalis usufruct⁹ inducitur tum pactionib⁹ inter vivos: *Treutl. d. th. Donell. Enucl. 10. com. 5.* (non quidem nudis *l. 20. C. de pact.* sed istis conventionibus, in quibus agitur de ipso usufructu realiter constituendo, seu quibus rerum traditio interest *Castill. cap. 10. n. 21.* ut in pacto venditionis) vel donatione *l. 1. §. penult. de superfr. venditione l. 8. §. ult. de peric. rei vend. locatione &c.* tum ultimis voluntatibus; ut mortis causa donatione *l. 1. §. 2. usufr. quem. cav. testamentö, codicillis l. 3. l. 6. princ. l. 7. princ. & §. 1. l. 9. princ. l. 13. 33. 34. princ. & §. 1, l. 35. 36. princ. & §. ult. l. 42. 43. 67. de usufr. §. 1. Inst. eod. §. fin. Inst. de servit. rust. præd. l. fundus 4. si usufr. per.*

XII.

Usufructu ultimâ voluntate constituto traditione vel patientiâ hæredis non est opus, ubi inter vivos: (ubi in re corporali requiritur traditio & patientia, ut nimirum constituens inducat usumfructuarium in fundum, eumq; patiatur uti frui *l. 3. de usufr.* in incorporali verò patientia pro traditione habetur *Treutl. d. disp. th. 3. lit. b. arg. l. fin. de servit.*) sed rectâ viâ à legatore ad legatarium ipso jure transit *l. à Titio 64. in fin. de furt. l. legatum 80. de legat. 2. l. 19. §. 1. quem. serv. amitt.* quoad potentiam scilicet, uti distinguit *Ampliss. Dn. Præses in suis Decadibus Decad. 7. quæst. 4.* vel nativitatem actionis, *Bachov. ad Treutler. d. disp. th. 3. lit. a.* quando verò usufructuarius petit res hæreditarias sibi tradi, potest per hæredem exceptione repelli, donec cautionem idoneam præstat *arg. l. Julianus 13. §. offerri. 8. de*

707.
de act. empr. cautione autem præstita adquiretur dominium,
quod adhuc in suspenso esse dicebatur *ex l. si tibi homo 86. §. 2. de
legat. 1.* ac retrò fingitur legatarium statim dominum fuisse,
à morte testatoris *d. l. 64. §. fin. de furt.* & ita effectus consecu-
tionis domini aditâ hæreditate demùm in legatarium transit
d. l. 86. de legat. 1.

XIII.

Quamquam olim rerum istarum, quæ usu consumuntur,
ususfructus tum à viventibus, tum etiam demortuis crebrius
relinquebatur, hæredes verò adeuntes, evacuatâ proprietate,
nil nisi vacuum hæredis nomen haberent, fiebat, ut nemine
post adeunte hæreditatem, ultimæ voluntates conciderent,
ne autem id fieret, ideoq; Scitum sese interposuit & testato-
rum gratiâ introduxit, in iis rebus, quæ usu consumuntur,
tantùm ultimâ voluntate usumfructum constitui posse §. *con-*
stituitur 2. Inst. de usufr. l. ususfructus 69. ad L. Falcid. r. r. de usufr.
ear. rer. quæ. Wesenb. ad d. §. constituitur. & in 7. de usufr. ear. rer.
n. 4. Treutl. d. disp. th. 2. lit. K. Castill. cap. 14. num. 1. Ungep. Exerc.
Just. 6. th. 8. in Nego.

XIV.

Materia in qua constituitur ususfructus sunt **omnes res**
(sive sint **mobiles** *l. 7. l. sed si 15. §. 3. l. numismatum 28. l. statua*
41. l. vetus 68. de usufr. §. 2. Inst. eod. sive immobiles d. §. 2. Inst. l. 1. uti
possidet. d. l. 7. de usufr.) quæ fructus aliquos producant *d. l. sta-*
tua 41. d. §. 2. Inst. Verè quidem in iis rebus, quæ utendo non ab-
sumuntur; Quasi in us, quarum usus non potest esse sine as-
sumptione §. *1. Inst. de usufr. l. 2. §. 1. l. penult. de usufr. ear. rer.*
quæ. & citra sui consumptionem nullum usum præstant Hor-
tom. ad §. 1. Inst. de usufr.

XV.

Vocabulum fructus hîc non consideramus propriè &
strictè, quatenus nimirum id tantùm intelligitur, quod ex fun-
do sive ex corpore rei immediatè percipitur & nascitur *l. usu-*
ra. 121. de V. S. & renascitur l. 7. §. si vir. 13. solut. matrim. Sed
omnia, quæcunq; emolumenta, omnia lucra, omnes commo-
ditates & utilitates, quæ ex re percipi possunt, sive ejusdem oc-
casionè proveniunt, per hoc vocabulum intelligimus *l. pecu-*
dum

dum. 28. l. usura 34. de usur. & fruct. l. de fructib. 17. de donat. int. vir. & ux. l. numismatum 28. l. usumfructuarium venari 62. de usufr. l. apud Julianum. 39. §. fructus. 1. de legat. 1. Exinde omnes usurae, pensiones, mercedes, vecturae & similia, sub nomine Fructus hic comprehenduntur l. in venditione 8. §. 1. de bon. auth. jud. possid. l. quod quadrigenta 88. §. 3. ad L. Falcid. l. unic. §. sin autem. C. de rei ux. act. quamvis proprie fructus non sint, cum non a re; sed a jure fuerunt inductae, possunt tamen sub appellatione fructuum comprehendi, interpretatione juris civilis, qua vicem fructuum habere dicuntur in d. l. usura 34. de usur. & fruct. l. quod his verbis 83. de legat. 3.

XVI.

Constituitur ulterius usufructus pro parte divisa, pro parte indivisa l. 1. §. si usufructus. ad L. Falcid. l. & si forte. 6. §. si aedes plurium. si servit. vind. l. usus pars 19. de usu & habit. non quidem qua jus est, ita enim dividi non potest, uti colligitur ex l. si cum duorum 32. de stipulat. serv. sed respectu rei subjectae Ampliss. Dn. Praes. Decad. 5. quaest. 1. pure vel sub conditione l. 9. §. 4. ad exhibend. l. 16. quib. mod. usufr. amitt. l. 4. de usufr. in parte bonorum l. 43. de usufr. vel in omnibus bonis l. 29. de usufr. qui vero usufructus, omnium bonorum scilicet, tum demum validus est, nisi dodrantis aestimationem excedat Treutl. d. th. 3. lit. H. ibiq. Bachov. Cujac. ad Novell. 18. Castell. cap. 38. n. 8. per auth. novissima. C. de inoffic. testam. & in eo, bona tantum tempore testamenti existentia comprehenduntur l. si ita scripisset 46. l. ult. §. 1. de legat. 2. l. si ita legatum 7. l. ult. in fin. de aur. & argent. legat. l. Juliano 68. §. ult. l. uxorem 41. §. 4. l. his verbis 102. de legat. 3. non vero ea, quae post testamentum acquisita Castell. cap. 44.

XVII.

Usufructuarius autem omnium bonorum non tenetur ad solvendum aes alienum Treutl. d. th. 3. ne minuatur usufructus detracta solutione, neque poterit a creditoribus conveniri, cum nullus est haeres usufructuarius Bachov. ad Treutler. d. loc. sed haeres institutus conveniendus est, & ad solvendum aes alienum tenetur, qui postea ex rebus ipsis haeredit.

reditariis satisfacit creditoribus, ac deinde cum tradit usu-
fructuario bona, etiam invito eò tot de bonis testatoris detra-
here potest, quot satis erit pro æris alieni satisfactione *l. 69. ad
L. Falcid. l. fin. de usufr. legat.* posteaque residuum illud, quod
ære alienò deducto superest, usufructuario utendum fruen-
dumque hæres tradere tenetur, ut utrique par sit incommo-
dum *Castill. cap. 59. n. 19.* & sic secundario ac consequenter et-
iam minuitur ususfructus.

XVIII.

Cum suprâ th. 15. mentionem fecerimus rerum mobi-
lium & immobilium, haud immeritò duximus aliquid disse-
rere de annuis redditibus, nùm nimirum ad bona mobilia, nùm
verò ad immobilia sint referendi? & ut *Berlichii* sententiam
lib. 3. concl. pract. 34. num. 5. arripiamus, neque inter mobilia,
neque immobilia referimus, sed tertiam speciem, nimirum
nomina debitorum constituere asserimus *per text. l. 7. §. in
peculio 4. de pecul.* si tamen ad alterutram horum bonorum spe-
ciem eos referre necesse est, ex *Constit. Elect. 3. const. 24.* conclu-
dimus, quod rebus immobilibus annumerentur, cum ut plu-
rimùm ex bonis immobilibus debeantur *Möller. ad d. Constit.
Elect. 3. const. 24. Berlich. d. loc. num. 6.* Quod si verò in mobi-
libus rebus, puta pecuniâ sint constituti, sive ex obligatione
personali debeant, modò perpetui sint, vel ad longum tem-
pus debeantur, etiam pro mobilibus habentur *per text. Clem.
exivi. vers. cumq; annui de V. S. l. jubemus 14. & auth. de non a-
lien. reb. Ecclesiast. C. de S. S. Eccles. Castill. cap. 41. num. 7. Berlich.
d. loc. num. 14. Donell. Enucl. 23. com. 9. lit. g.* Si verò ad breve
vel modicum tempus, puta ad novem, octo, vel pauciores
annos debeantur, tunc inter mobilia computantur *Berlich.
d. loc. num. 39.* Afferunt nonnulli & hanc distinctionem si an-
nui redditus jam exsolvendi sint, & eorum dies antecesserit, eos
etiam tum pro mobilibus haberi, quia redditus tales fructibus
à solo separatis æquiparantur, ideoque meritò sicut hi fructus,
ita etiam redditus illi inter mobilia referuntur, quò etiam re-
spexerunt *Möller ad d. Constit. num. 3. Gail. 20. observ. 10. num. 3.*

XIX.

B Circa

Circa usumfructum ultimâ voluntate constitutum hic notandum occurrit; Quod si duob⁹ aut pluribus fuerit constitutus, alter verò collegatarius deficeret *l. 1. §. 12. l. 3. §. 1. l. 4. l. 6. §. 1. de usufr. accresc.* pars deficientis reliquis conjunctis accrescit & attribuitur *Ampliss. Dn. D. Suev. lib. 3. de jur. accresc. c. 3. Gædd. ad l. 142. de V. S.* Ut verò jus accrescendi inter illos locum habeat, requiritur, ut conjunctim, jus enim illud semper conjunctionem præsupponit *Hunn. tr. de usufr. part. 1. sect. 1. c. 7. quest. 1. à testatore arg. l. penult. junct. l. ult. de usufr. accresc.* eadem res eodem genere successionis *l. si sub conditione 16. quib. mod. usufr. amitt. sit relicta Duaren. lib. 1. de jur. accresc. c. 5.* Nam qui ex diverso successionis genere vel diversò jure succedunt, illis nullum est jus accrescendi *d. l. 16. l. 6. de bon. possid. cum nulla est conjunctio legis l. 1. princ. de usufr. accresc. §. si eadem. Inst. de legat.*

XX.

Conjunctio autem hæc fit triplici modo: 1. RE. 2. VERBIS. 3. RE & VERBIS simul *l. triplici 142. de V. S. ibiq³ Gædd. l. re conjuncti 89. de legat. 3.* Priores duas simplices nominant conjunctiones *Vult. ad §. ult. Inst. de donat. n. 5. Bachov. ad Treutl. 2. Disp. 13. th. 3. lit. C.* Posteriorem mixtam.

XXI.

Re conjuncti dicuntur, quibus separatim eadem res relinquitur, ut: Titio usumfructum fundi lego: Sempronio ejusdem fundi usumfructum do lego *d. l. re conjuncti 89. de legat. 3. l. 1. §. interdum 3. de usufr. accresc. l. unic. §. ubi 11. vers. sin vero. C. de caduc. tollend. l. 30. ff. de condict. & demonstr. Cujac. 24. obs. 34. Gædd. ad d. l. 142. de V. S. num. 3. & 8.*

XXII.

Separatim vel disjunctim uti loquitur in *d. l. 1. §. interdum de usufr. accresc. l. si pluribus 33. §. 1. & seq. de legat. 2. d. l. unic. §. 11. C. de caduc. toll. §. si eadem. Inst. de legat. hic nihil est aliud, quàm orationis disjunctio, apertissimè enim ab ipso testatoris sermone sunt disjuncti & discreti *d. l. unic. C. quoad rem ipsam verò maximè sunt conjuncti d. l. 142. de V. S. d. l. 89. de legat. 3. Donnell. Enucl. 7. com. 13. Duaren. d. lib. 1. cap. 6.**

XXIII.

XXIII.

706.

Cum hisce conjunctis unicuique in solidum ususfructus debeat *l. si separatim 30. de condict. & demonstr. l. 1. § interdum. 3. per tot. de usufr. accresc. l. heredes 63. de hered. instit. l. Mevio. 41. princ. de legat. 2. & concursu demum partes fiunt, quamobrem, si ex duobus vel pluribus, qui sunt in una re conjuncti, unus atque alter portionem suam habere nolit, vel non possit, alter partem deficientis acquirit, & ita in solidum ei manet, non quidem jure accrescendi, cum ab initio solidum habeat, itaque ei nihil accrescere possit *Dn. D. Suv. d. lib. 1. cap. 5. Cujac. 24. obs. 34. Govean. tr. de jur. accresc. Gædd. ad l. triplici 142. de V. S. sed novâ specie introductâ, nempe jure non decrescendi Duar. d. lib. 1. cap. 11. Quod si autem post quæsitum & acceptatum legatum unius portio deficiat, omnino tunc locus est juri accrescendi Castell. cap. 48. num. 14.**

XXIV.

Verbis conjuncti sunt, quibus eadem res pro æquis portionibus (sed tamen indivisis) orationis identitate relinquitur. E. g. Titius & Sempronius heredes sunt ex æquis partibus *l. hujusmodi 84. §. quib. de legat. 1. l. re conjuncti 89. de legat. 3. Gædd. ad d. l. triplici de V. S. n. 8. Duar. d. lib. 1. C. 8. Comez. 1. var. resol. 10. num. 25. Govean. d. tract. n. 27.*

XXV.

Ideo verbis conjuncti dicuntur, quia unâ eademque clausulâ & oratione sunt vocati, & ita magis verbis, quam re conjuncti *Ampliss. Dn. Præs. in sua Disp. de jur. accresc. c. 11. n. 2. Gomez. 1. var. resol. 20. n. 25.* licet aliquomodo etiam re conjunguntur, & proinde illa verba, æquales partes sunt relictæ, non simpliciter sunt intelligenda, ac si verè corpore sint divisi, sed saltem intellectu *Castell. c. 48. num. 16. Wesenb. in π. de jur. accresc. num. 4.* quæ diversitas partium non efficit res diversas *Donell. Enucl. 7. com. 13. lit. H.* cum sint partes indivisæ; quod si realiter divisæ, nulla esset conjunctio, *Gædd. d. loc. n. 8.* quippe semper in eadem re conjungi debentur *l. conjunctim 80. de leg. 3.*

XXVI.

Re & verbis conjuncti dicuntur, qui eadem oratione

B 2

simul

simul ad eandem rem vocantur *d. l. 142. de V. S. ibiq; Gædd. n. 8.*
§. si eadem Inst. de leg. E. g. Titio & Sejo fundum Tusculanum
do lego. Re ideò sunt conjuncti, quia fundus utriq; legatur:
verbis propterea, quia conjunctim fundus eis relinquitur *Dn.*
D. Sæv. d. lib. 2. de jur. accresc. cap. 3.

XXVII.

Quia verò ususfructus hæc est natura, ut personæ adhæ-
reat, atq; deficiente personâ & ipse deficiat ac ad proprietari-
um revertat *§. finitur, Inst. de usufr.* ideòq; in conjunctione
verbali jus accrescendi hoc in casu non admittitur, uti aperte
probat *l. 1. prins. de usufr. accresc. l. penult. eod.* Diversæ enim re-
linquuntur partes, & una quæq; pars adhæret personæ cui est
adscripta à testatore; deficiente ergò eâ personâ, finitur usufr-
uctus, & ad proprietatem revertitur *Hunn. tract. de usufr. part.*
1. cap. 7. sect. 1. quæst. 1. Si verò reliquis duobus modis usufru-
ctus legatus sit, omninò jus accrescendi in iis locum habet *d.*
l. 1. §. 3. l. 3. de usufr. accresc.

XXVIII.

Ad constituendum & consequendum usumfructum con-
tra hæredem, aut eum qui promisit, datur actio personalis
ex testamento, vel stipulatu *l. 16. C. de Usufr.* quâ petit actor,
jus quod non habet, tanquàm debitum sibi promissum consti-
tuiti & usumfructum tradi. *Castill. cap. 6. num. 6.* Acquisitò au-
tem usufructu contra impediendum datur actio realis, quæ
confessoria nominatur, eò quod confitetur & profitemetur usu-
fructuarius, usumfructum sibi competere, quem alius ipsi de-
negat *l. uti 5. §. 1. & fin. si ususfr. pet. l. ei qui 16. de servit. l. cre-*
ditori 9. de oper. nov. nunciat. quâ petit, ut iudex declaret, jus
sibi esse utendi fruendi, & impediendum condemnet, ut ca-
veat de impostero non impediendo *l. unic. C. uti possid. l. ha-*
rum 7. l. egi. 12. ff. si servit. vind. & restituat perceptos fructus,
cum omni interesse, quàm diu servitute non liberè ususfuit.
arg. l. 15. §. fin. de usufr. l. pen. §. fin. si ususfr. pet. l. 1. in fin. de oper.
nov. nunc. quæ actio non tantùm datur adversus Dominum,
qui servitutum vel usumfructum debet; sed omnes omninò
qui impediunt usumfructum, quòcunq; modò id fiat *l. si quis*
diu-

diuturno 10. §. *agi. si servit. vind. l. uti frui §. utrum. 1. si ususfruct. pet.*

707.

XXIX.

Ad conservandam autem rerum suarum libertatem datur actio negatoria, quâ negat Dominus adversario usumfructum debere *d. l. 5. si ususfr. pet. Castell. cap. 7. num. 8. Donell. Enucl. 10. com. 15. Treutl. 1. Disp. 16. th. 7. Wesenb. in π. si ususfr. pet. n. 6.* In quâ actione actor non adstringitur probare, usumfructum sive servitutum non debere; quanquâm in aliis omnibus regulariter actionibus onus probandi incumbit actori, & non reo, *l. actor. 23. C. de probat. l. qui accusare 4. C. de edend. l. is qui destinavit 24. ff. de rei vind. sed saltem tenetur jus aut dominium quod habet, ostendere.* Reus verò debet probare, constitutam fuisse servitutum, vel legitimò modò quæsitam. *Castell. cap. 7. num. 9.*

XXX.

Antequam usumfructum constitutum consequatur usufructuarius, cautionem fidejussoriam præstare tenetur *l. 4. C. l. 13. ff. de usufr. l. 3. C. de V. S. argum. l. 1. & 2. ff. qui satisd. cog. l. 8. de usufr. ear. rer. quæ. se boni viri arbitrato usum, & usufructu finitò restitutum l. 1. usufr. quem. cav. Donell. Enucl. 10. com. 14. Castell. cap. 18. num. 6. Treutl. d. Disp. 16. th. 5. ibiq. Bachov.* Si tamen fidejussoribus ob inopiam cavere nequeat, æquitas suadet, ut ex quâdam commiseratione propter inopiam nudâ cautione juratoriâ contenti simus *Donell. Enucl. d. loc. Castell. c. 18. Hunn. d. tract. part. 1. cap. 4. sect. 1. quest. 4.* Sed ita, ut propriarius sit in possessione tanquâm custos vel curator bonorum *l. 5. §. 2. de Carbon. edict. l. hæc edictali 6. §. his illud vers. circa med. vel certè si fidejussiones. C. de secund. nupt. vel curator aliquis rei fructuariæ constituatur l. 5. §. 1. ut legat. nom. cav.* quò proprietario prospiciatur, & is de suo usufructu securior reddatur. *Hunn. d. loc.* Quò verò melius cognosci posset, an finitò eò arbitrio boni viri usus fuerit, & plenam rerum, quæ ad manus suas pervenerunt, restitutionem faceret usufructuarius, inventarium illarum rerum conficere tenetur, *per l. si cuius. 1. §. 4. usufr. quem. cav.*

B 3

XXXI.

XXXI.

At in quasi usufructu omnino cautio debet præstari *Trentl. th. 5. lit. e. Donell. Enucl. d. loc. lit. e. Castell. cap. 9. n. 22. per l. sed de pecunia 2. de usufr. ear. rer. §. constituitur. Inst. de usufr. cum proprietatis & natura rerum consumptibilium in totum ad usufructuarium transeat, nihilq; ita proprietario relinquatur, quò sibi prospiciatur; idcirco loco proprietatis hæc cautio succedat, nimirum aliã de re ejusdem generis, qualitatis & quantitatis restituenda l. 6. de usufr. ear. rer. quæ. ut sic perinde habeatur, ac si solus usufructus ad usufructuarium translatus fuisset, proprietatis verò penes constituentem mansisset *Hunn. d. tr. part. 1. sect. 2. quest. 3.* Ubi si res æstimatæ non sunt, cautio interponenda est de tantumdem in genere restituendo, se scilicet alias res ejusdem qualitatis & generis restitutum d. §. constituitur *Inst.* Si verò res æstimantur, cautio interponenda est, de tantæ pecuniæ restitutione, quantum res tempore usufructus constituendi æstimatur l. si vini 7. de usufr. ear. rer. quæ. d. §. constituitur. *Castell. cap. 17. n. 16.**

XXXII.

Cum verò hoc sit beneficium personale, quod in favorem hæredis est introductum, ideoq; à testatore id nequaquam potest remitti *arg. c. 12. vers. manifeste X de for. competent. & nemo in suo testamento potest cavere, ne locum in eo leges habeant l. 55. de legat. 1. l. 1. C. de usufr. l. si pecuniæ 6. ff. ut in possess. legat. etiam si hoc fecerit, tamen hæredes ab usufructuario adhuc cautionem usufructuariam petere possunt *Castell. c. 15. n. 6.* Secus si consenserint, vel ipsi cautionem ei remiserint *arg. l. 51. C. de Episc. & Cler. l. 29. ff. de pact. ad securitatem enim & favorem illorum est introducta, ut videlicet ipsis cautum sit, de restitutione rei ejusdem qualitatis & bonitatis §. 2. Inst. de usufr. Fachin. 13. contr. 43.* Quia verò mitius cum eo est agendum, qui ex suã liberalitate convenitur *arg. l. 62. de adilit. edict. l. 7. ut legat. nom. cav.* ideoq; donator omnium (ut & partis) bonorum reservatò usufructu, cautionem præstare non tenetur *Trentler. th. 6. lit. a. ibiq; Bachov. neq; pater in bonis filiorum l. 8. §. sin autem. C. de bon. quæ lib. ob reverentiam paternam & affectum,**

ex

ex quo semper optimum pro liberis consilium promanare pu-
tat *Castill. cap. 3. num. 86. neq; fiscus. l. 1. ut legat. nom. cav.*

708.

XXXIII.

Haecenus de commodis, sequuntur jam & onera fru-
ctuarii quæ sunt vectigalia, tributa, pensationes &c. *l. usufru-
ctu legato 7. §. 2. l. si pendentes 27. §. 3. l. usufructu relicto 52. de u-
suf. l. quero si 28. de usuf. legat. arg. c. qui sentit. de R. J. in 6. sive
præterita ea sint, sive post usumfructum constitutum demum
imposita, l. Imperatores 7. de publ. & vectigal. d. l. quero si 28. de
usuf. leg.* Onera enim realia vel mixta semper cum re legata
transeunt ad personas rem ipsam possidentes, & res cum suo
onere regulariter censetur relicta *Castill. c. 57. n. 15. nisi onus tan-
ti sit valoris, ut usumfructum ipsum absorbeat. Castill. d. c. n. 19.*
Quod si testator ea nominatim hæredi injunxerit, adhuc qui-
dem usufructuarius à fisco conveniri potest, pacta enim priva-
torum non præjudicant fisco *l. 42. de pact. junct. l. 7. de publicat. si
quid autem eorum præstitit, id ab hæredibus repetere potest,
arg. l. 52. §. pen. de pact. cum inter ipsos convenientes utiq; pactum
sit utile Donell. Enucl. 10. com. 13. Treutl. th. 13. lit. D. ibiq; Bachov.*

XXXIV.

Deinde tenetur usufructuarius curam servandis rebus
adhibere, quantam diligens paterfamilias *l. 1. & 2. usuf. quem.
cav. l. sed cum. 65. de usuf. quo pertinet 1. relectio ædium l. 7. C.
l. 64. & seqq. ff. de usuf. modica tamen, quæ scilic. fructuum
gratiâ facta est, ut nimirum ædes sartas tectas habeant &c.
uti nonnulli volunt) quæ impensæ nunquam à proprietario
repeti possunt *l. 3. §. nos generaliter. de impens. in reb. dot. fact. l.
fructus 7. §. 16. solut. matrim.* si verò magnos sumptus, ne vide-
licet ipsa res intereat, imposuerit, poterit illos à proprietario vel
hærede ejus recuperare *Donell. Enucl. 10. com. 13. lit. C. Castill. c. 56.
n. 3. & 5.* Nos verò, sicut in omnibus illis accidit, quæ in no-
stro jure non definita reperiuntur, arbitrio judicis sunt relin-
quenda *l. 1. §. 2. de jur. deliber.* ita & sic impensas, quænam ni-
mirum modicæ sive magnæ dicendæ, desiderationi judicis
considerandas tribuimus. 2. Arborum demortuarum substi-
tutio *l. 18. de usuf.* Servari enim sive tueri est rem integrā præ-
stare*

stare, qualis recepta *Donell. Enucl. d. loc.* arbores autem quamdiu radicibus hærent, pars fundi dicuntur *l. 44. de rei vind.* Secus si tempestate eversa, tunc substitui non oportent *l. 59. de usufr.* 3. Fundum colore, ne deserta aut intempestiva cultura fundum reddat deteriore *l. 9. princ. de usufr.*

XXXV.

Gregem quoq; usufructuarius supplere tenetur, ac in locum demortuorum capitum nova submittere *l. 68. §. ult. & ll. seqq. de usufr. §. sed si greges 38. Inst. de rer. divis.* Rem enim tueri debet uti accepit *l. 44. de usufr.* grex autem substitutis aliis capitibus, idem manet *l. 22. de legat. 1.* & capita ea substituta in continenti efficiuntur proprietarii & desinunt esse fructuarii *Castill. cap. 27. num. 11.* Non tamen opus est, hæc aliundè peti, si de illo grege non aliqua agnascantur *d. l. 68. §. 1. de usufr. l. 10. §. sed fœtus. 3. de jur. dot.* sed debeat defectum supplere ex re ipsa fructuaria *Treutl. d. Disp. th. 13. Hunn. d. tract. part. 1. sect. 1. cap. 6. quest. 13.* ne usufructus ipsi sit damnosus *l. 7. §. ult. solut. matr.* Quod si verò capita vi externâ, incendiô, ruinâ stabuli, impetu prædonum inutilia facta fuerint, nihil supplendum erit. Vocabulum autem *GREGIS* sumitur hîc nomine colectivo, quando scilicet ipsi universitatis cujusdam usufructus relictus est; non distributivè, si singulorum capitum usufructus sit constitutus, licet numero plurali *l. 78. §. 3. de usufr.* quoniam in usufructu singulorum capitum relicto tot sunt usufructus, quot capita *Donell. Enucl. 10. com. 13. lit. f.* idcirco morte unius capitum ille usufructus perit, nec tenetur usufructuarius in locum perempti aliud substituere *Castill. d. c. n. 4. Hunn. d. loc.*

XXXVI.

Ne autem proprietas abscedente usufructu proprietario semper esset inutilis *l. 3. de usufr. §. usufr.* *Inst. eod.* ideoq; certi modi nobis sunt præscripti, quibus usufructus extinguitur, atq; finitur. Estq; primus modus mors naturalis usufructuarii *l. 5. de usufr. legat. l. 16. princ. C. §. finitur Inst. de usufr.* usufructus enim est servitus personalis *l. 32. de usufr. l. 1. de servit.*

209

servit. ideoq; cum persona extinguitur l. 3. §. ult. quib. mod. ususfr. amitt. l. 15. famil. hercisc. nisi partes expressè agant, ut talis ususfructus ad hæredes transeat Gomez. var. resol. 15. n. 20. Donell. Enucl. 10. com. 17. lit. D. Treutl. th. 14. lit. a. cum quilibet favori pro se introducto potest renunciare l. pen. C. de pact. quò casu autem non ad omnes hæredes transire potest l. non solum 8. §. tale de liber. legat. l. usus aquæ 21. de usu & habit. l. pecoris 4. de servit. præd. rust. sed tantùm ad primum & non ulterius l. antiquitas. C. de usufr. Exceptò usufructu in bonis filii adventitiis patri quæsitiò, & in bonis domino per servum acquisitiò l. ult. C. de usufr. ubi morte parentis non extinguitur, sed remanet apud filium, & viceversa, morte filii apud parentem. Quod si civitati vel municipibus relictus sit ususfructus, non durabit perpetuò, sed tantùm per centum annos l. 56. de usufr. d. l. 8. de usufr. legat. Gomez. 2. var. resol. 15. num. 26. Castell. cap. 61. n. 19. quod longissimum vitæ hominum est tempus l. 23. §. 1. C. de S. S. Eccles. Donell. Enucl. 10. com. 17. lit. D.

XXXVII.

Deinde extinguitur morte civili, nimirum maximâ & mediâ capitis diminutione l. 1. §. 3. quib. mod. ususfr. amitt. §. 3. Inst. l. 16. §. ult. C. de usufr. olim quidem & minimâ capitis diminutione amittebatur l. 1. princ. & §. 1. l. 3. l. 14. quib. mod. usufr. amitt. l. 29. de usufr. legat. sublatâ verò solemnî emancipatione, venditione scilic. quâ olim emancipatio solebat celebrari §. præterea emancipatione. Inst. quib. mod. jus patr. potest. solv. minima capitis diminutio etiam oblitterata est Wesenbec. in π. quib. mod. usufr. amitt. Treutl. th. 14. lit. b. per l. penult. C. de usufr. auth. sed hodiè. C. de donat. inter vir. & ux. Quò modò usufructu finitò, fructus ultimi anni non pertinent ad usumfructuarium aut ejus hæredem, nisi percepti à fructuario l. 12. §. 15. de usufr. l. 13. quib. mod. usufr. amitt. Si verò adhuc solo cohærent ad dominum proprietatis pertinent l. 8. in fin. de ann. legat. §. 37. Inst. de R. D. nullum enim jus hæredes prætereundere possunt, quò fructus adhuc pendentes suos faciant, quia jus illud personale, quò petitur ususfructus, cum usufructuario simul fuit extinctum Castell. 77. n. 3. Quod tamen de jure Saxonico in industria-

C

stria-

trialibus locum non obtinet; sed quicquid usufructuarius
censevit, quamvis id nec dum maturum, neq; perceptum, ad
suum hæredem transmittit. *Moller. ad Constitut. Elect. 3. const. 32.*
Huic modo amittendi similis est **proscriptio**, seu quando
quis ob delictum per sententiam in bannum imperiale decla-
ratur, puta cui annexa est simul bonorum publicatio. *Gail. 2.*
observ. 86. num. 9. & 10. Castell. cap. 64. num. 28. Treutl. d. th. 14. ibiq;
Bachov. lit. D.

XXXVIII.

Porro amittitur rei **mutatione**, vel **illius interitu**,
l. corruptionem. 16. §. 1. & 2. C. l. 2. 36. §. ult. ff. de usufr. l. 5. §. pe-
nult. l. 10. §. 2. l. 12. 23. 30. quibus mod. usufr. amitt. §. 2. Inst. de
usufr. totius scilicet Donell. Enucl. 10. com. 18. Castell. cap. 72.
num. 2. nam in parte remanente totus usufructus retinetur
l. si cui insule 53. de usufr. l. 14. quibus mod. usufr. amitt. puta usum-
fructum totius partis scilicet nondum dirutæ d. l. excipiat 14.
quib. mod. usufr. amitt. Ut autem mutatione sive interitu u-
usufructus extinguatur, necesse est, ut substantia, forma,
& species interior, quâ subsistebat, nomenque ipsum rei fru-
ctuariæ l. 5. §. penult. cum seq. quib. mod. usufr. amitt. non verò
dominium l. 19. quib. mod. usufr. amitt. mutetur: quò modò si
usufructus semel fuerit extinctus, nunquam reviviscit, et-
iam si ex integro res fructuarias hæres aut proprietarius refe-
cerit l. quid tamen 10. §. 1. quib. mod. usufr. amitt. semel enim
extincto usufructu, jure ejus in perpetuum perit l. usufructua-
rius novum 61. de usufr. Quod si res veteri formæ restituatur,
ita, ut restitutâ non sit nova, sed eadem quæ vetus, ut: ager
inundatus, si inundatio decesserit l. 23. quib. mod. usufr. amitt. re-
cipit usumfructum l. 36. princ. l. si in area 71. de usufr. d. l. si ager
23. item si ab hostibus ager occupatus fuerit, jure postlimii re-
stitutâ proprietate usufructus restituitur l. 26. argum. l. 23. quib.
mod. usufr. amitt. Nisi forma rei planè sit immutata Wesenbec.
in π. quib. mod. usufr. amitt. num. 4.

XXXIX.

Dissolvitur quoque **cessione**, vel **proprietario fa-**
ctâ

Et §. 3. *Inst. de usufr.* quia res sua Domino amplius servire nequit *Wesenbec in 7 quib. mod. usufr. amitt. num. 5. Donell. Enucl. 10. com. 19. vel extraneo l. si usufructus 66. vers. extraneo de jur. dot.* puta si jus suum personale, quod usufructuarius habet *l. 1. de servit. l. 3. §. fin. quib. mod. usufr. amitt.* planè à se velit abdicare, ita, ut nolit in se amplius consistere *Ampliss. Dn. Præs. Decad. 5. quest. 2. Treutl. th. 10. lit. a. ibiq. Bachov.* quod per cessionem citra Domini consensum regulariter fieri non potest, & propterea ut pœna quasi quædam fuerit imposita, hæc usufructus amissio, si cedere quis voluerit extraneo *Castill. cap. 69. num. 19. & 22. Donell. Enucl. 10. com. 19. lit. b.* Facultatem tamen sive commoditatem fructuum percipiendorum *Donell. Enucl. 10. com. 18. lit. G.* imò ipsum jus, scilicet reale, quod in utendo fruendoque consistit, usufructuarius alienare vel cedere potest *§. finitur. Inst. l. 12. §. 2. de usufr. l. necessario 8. §. 2. de peric. & commod. rei vend. l. 13. in med. C. de usufr. l. 57. vers. potest. autem ff. solut. matrim.* ita ut retineat jus personale, quod nunquam per cessionem, aut alienationem in alium transire potest, sed cum alienantis ossibus, uti loquitur *Ampliss. Dn. Præs. d. loc. cohæreat arg. l. 3. in fin. quib. mod. usufr. amitt. d. §. finitur. Inst. de usufr.* Quo casu morte ipsius usufructuarii cedentis vel alienantis, non verò ipsius recipientis usufructus expirat *Bachov. ad Treutl. th. 10. lit. a. & b.*

XL.

Quod si verò usufructuarius rei fructuariæ proprietatem acquisierit, quoque perit usufructus *l. 4. usufr. quem cav. l. 17. quib. mod. usufr. amitt. l. 6. de usufr. accresc.* nemini enim res sua serviat *l. uti frui 5. si usufr. pet.* qui modus amittendi dicitur **consolidatio** ab Ulpiano *l. 3. §. 1. de usufr. accresc. solida proprietate*, à qua usufructus non est deductus *l. 35. de bon. lib. l. 26. §. penult. de usufr. legat. confusio l. 4. usufruct. quem. cav. l. 27. quib. mod. usufr. amitt. conjunctio cum proprietate* *Donell. Enucl. 10. com. 19. lit. a.* Consequitur autem usufructuarius proprietatem vel volente domino, si donat aut vendit eam, vel invitò, si proprietatem sub conditione alicui legata,

C 2

gata.

gata, eâ eveniente, d. l. 17. quib. mod. ususfr. amitt. Id quod etiam de usufructu est intelligendum, si videlicet ad diem vel conditionem fuerit constitutus, tunc existente die vel conditione ille finitur l. & puto 16. §. usufructus. famil. hercisc. l. 2. §. ult. quand. dies ususfr. legat. ced. l. 5. l. 12. C. de usufr. l. 15. ff. quib. mod. ususfr. amitt.

XLI.

Ulterius amittitur, si eò quis aliò modò sibi præstitutò l. corruptionem 16. C. de usufr. l. sicut 13. l. ult. C. de serv. aut non per tantum temporis spacium utatur l. non utitur 38. de usufr. l. 15. qui usumfructum 20. l. placet 25. quib. mod. ususfr. amitt. d. l. 16. C. §. finitur Inst. de usufr. neque per se d. l. 16. C. neque per alium d. l. 38. videlicet per emptorem, donatorem, aut conductorem: l. 1. princ. & §. dies. quand. die. ususfr. legat. ced. l. 38. 39. & 40. de usufr. Et tunc nihil interest, si emptor eò utitur fruitur, si non, nequaquam tamen usufructus extinguitur Donell. Enucl. 10. com. 19. lit. H. qui enim precìò fruitur, non minùs habere intelligitur, ac si re principali utatur fruatur l. 39. de usufr. Secus in donatione, ubi si donatarius non utatur fruatur, usufructus extinguitur, & ad proprietatem revertitur l. 40. de usufr. donator enim neq; re principali, neq; precìò utitur fruitur. Olim quidè exemplo cæterarum usucapionum tempus erat biennium l. corruptionem 16. vers. non utendo. C. de usufr. hodiè verò si usufructus sit rei mobilis, si immobilis, non enim subjectum, sed ipse usufructus, qui ubique pro immobili habetur Bachov. ad Treutl. th. 14. lit. h. considerandus l. penult. C. de servit. tempus est inter præsentès decennium, inter absentes vicennium d. l. penult. cum l. fin. C. de servit.

XLII.

Deniq; amittitur usufructus, si usufructuarius non utatur arbitrato boni viri, tunc enim potest à proprietario expelli l. hoc amplius 9. §. fin. de damn. infect. l. cognovimus 3. C. de mancip. & colon. l. eos 3. C. de aqued. arg. auth. qui rem. C. de S. S. Eccles. etiamsi cautio de utendo arbitrio boni viri ab usufructuario præstatur l. 13. ff. l. 4. C. de usufr. l. 3. C. de V. S. l. 1. ff. qui satisf.

satisd. cog. l. 8. de usufr. ear. rer. qua. adhuc tamen nondum est bene consultum proprietario, si male utentem non statim posset expellere, cum postea deteriorationis probatio difficilior redderetur Castell. c. 24. n. 11. Debet autem deterioratio fieri circa rei substantiam notabilis, non modica: Castell. c. 26. n. 11. Quomodo vero cognosci posset, quando usufructuarius male versatus fuerit circa usumfructum, id arbitrio iudicis relinquitur.

Glutine quem propior sanguis mibi junxit amico,
Hujus ego studiis optima quæq; precor.
Quodq; parens nato vovet, hoc ex fratre nepoti
Ut voveam, cogit jure paternus amor.
Primitias laudo, decime, fac, ponè sequantur,
Sic poteris manes exbilarare Patris.

gratul. ergò
. f.
JOHAN. GERHARD D.

Docte GERHARDE tui generis præclara propago,
Hactenus ingenii non te vis deficit acris;

C 3 Nec

117
Nec modo defidiæ te ambit pruritus inertis,
Ut probat hæc iterum repetita palæstra The-
mistos.

Pergito: sic Virtutis præmia digna capeſſes.

*In testimonium amici
affectus fac.*

*Hieronymus Prætorius
Prof. Phil. publ.*

UT genus & proavos præclaro à sanguine
ducis,

Ut legis haud segnis vestigia summa virorum:

Duplici sic amplos quondam cum **FRUCTIBUS**
Usus,

Ingenii partim, generis quoq; nomine, partim
Accipies: grator! gratoq; hoc omine cludo.

H O C C E

singularis & plusquam fraterni amo-
ris erga Dominum Respon-
dentem symbolum appone-
bat:

M. Johan-Conradus Schrag-
müller Grünstato-Pala-
tinus.

Simalint, spargant alii Veneri atq; Lyceo
Soles & Hesperos inæstimabiles,

Si

Si malint, quærant ex fœnore turpe lucellum
 turpilucricupidi gryphes & Harpyiæ.
 Ti melior GERHARDE, sedet sententia cordi
 Ususq; FRUCTUS ipse quæris optimos,
 Hos etiam capies tandem, nam tempore ab
 isthoc
 purpuream mitram præparat alma
 Themis.

*fautori & commensa-
 li suo*

ex animò

gratulatur

M. Johan. Zheil Naumburg.

Si malit quare ex hoc notat in lucillum
 et malit quare ex hoc notat in lucillum
 et malit quare ex hoc notat in lucillum
 et malit quare ex hoc notat in lucillum
 et malit quare ex hoc notat in lucillum

ULB Halle
005 132 649

3

V017

B.I.G.

Farbkarte #13

JURIDICÆ

UCTU

A. F. A.

1633

ermiffu

i Jctorum Ordinis

ACADEMIA Salana

SIDIO

mi & Excellentissimi

TINI RIE-

ORIS HUIUS ACADE-

Scabinatus ibidem Adfessoris

omotoris sui omni obser-
honorandi,

ORUM proponit & pro

agnabit

REAS GERHARD

ISIS.

Maij.

Æ

STEINMANNI,

DC XXXIII.

98
707

22

3